

Брой 11

Битоля, 14 мартъ, сжбота 1942 год.

Цена 1 лв.

Год. I

ПЕЛИСТЕРСКО ЕХО

СЕДМИЧЕНЪ ВЕСТНИКЪ ЗА ОБЩЕСТВЕНИ ВЪПРОСИ,
КУЛТУРА и ИНФОРМАЦИЯ — ИЗДАВА КОМИТЕТЪ

Редакторъ • уредникъ
ГЕОРГИ ВАСИЛЕВЪ

Редакция: улица „206“ № 5
Абонаментъ 50 лв. годишно

4 СТРАНИЦИ
ИЗЛИЗА ВСЪКА СЖБОТА

„Кооперацията указва най-голяма услуга на държава и народъ, и въ миръ и въ война. Защото кооперацията значи съзнание и духъ на единство, значи справедливостъ и човъчностъ, значи още стопански и общественъ редъ и дисциплина. Това е кооперацията. Кооператоритъ сжщо сж достойни граждани, които знаятъ какъ се служи на родъ и родина.“

Проф. Г. Диковъ

ЗАНАЯТЧИЙСТВОТО ВЪ МАКЕДОНИЯ

Нѣма по-родолюбиво съсловие въ Македония отъ занаятчиството. Занаятчиитѣ съ своитѣ материални жертви и морална устойчивостъ показаха какъ се служи на родъ и Родина. Занаятчиитѣ въ Македония отъ 1830 до 1875 год. бѣха организирани въ корпорации познати подъ името **еснафи**.

Всѣки еснафъ ималъ главентъ майсторъ (устабашия, съветници, ази), а всички останали били обикновени членове. Тази организация е била морално здрава и материялно богата. Съ нѣколко факти искаме да илюстрираме дейността и значението на нашитѣ еснафи.

По инициативата на голѣмия възрожденецъ **Неофитъ Бозвели**, презъ 1840 год. българскитѣ еснафи въ Цариградъ, като бояджийския, кюркчийския (охридчани и прилепчани), хлѣбарския (тетовчани), градинарския (преспанци) млѣкарския (костурчани) съ своята морална и материялна подкрепа издигнаха първата българска черква „**св. Стефанъ**“ въ Цариградъ. Тази инициатива се поде отъ всички българи и българския еснафски духъ подигна националното съзнание на всички българи въ Македония.

Терзийскиятъ еснафъ въ Солунъ, съ голѣмъ националенъ духъ и желание за по-голѣма култура и просвѣта на българина въ Македония,строи първото българско училище презъ 1862 година въ Солунъ. За издръжката на училището се грижеше сжщиятъ този еснафъ.

Охридскитѣ еснафи, ръководени отъ своитѣ възрожденци Григоръ Пърличевъ и К. Шапкаревъ подеха борба срещу грѣцкия владика презъ 1863 - 1869 г. и Охридъ се освободи отъ фанариотската клика, но богатитѣ еснафски каси и широкото родолюбие на занаятчиитѣ построиха и първото българско училище въ квартала „Кошенце“. **Битолскитѣ** касапи, рибари, градинари и други занаятчи презъ 1868 год. презъ единъ недѣленъ день заобиколиха българската черква „св. Недѣля“ въ Битоля и съ дървета, камъни и юмруци отблъснаха една гръкоманска тѣлпа, която идеше да нападне българитѣ въ черквата. Битолскитѣ еснафи сжщо така съ свои средства

презъ 1830 год. построиха първата българска черква „св. Димитрия“, и съградиха нѣколко училища въ центъра на града. Буднитѣ прилепски еснафи въ 1865 год. възстанаха срещу чорбаджитѣ и тѣхната политика и поискаха да се учреди **църковна община**. Веднагата откриха второ читалище презъ 1876 год. подъ името „Надежда“.

Всички градски еснафи отъ Македония отправиха искане до Високата порта, за български владика.

Прилепскитѣ еснафи възстанахъ монастиритѣ „Тръскавецъ“ и „св. Архангелъ“. Велешани — черквитѣ „св. Димитрия“ и „св. Спасъ“. Велешката родолюбива чаршия бѣ затворена петъ дни, въ знакъ на протестъ срещу турското злодеяние — убийството на българския училищенъ инспекторъ Боно Кушевъ. Родолюбивата дейностъ, паричната помощ и националниятъ похватъ на българското занаятчиство въ Македония заематъ една отъ найхубавитѣ страници въ българската възрожденска история.

Т. Г. Крайничанецъ

ИЗЪ НАШИТѢ СЕЛА

С. ЦЪРНОБУКИ, БИТОЛСКО

На 3 мартъ жителитѣ на с. Църнобуки, Битолско, чествуваха годишната отъ освобождението на България.

Сутринтъ всички ученици заедно съ родителитѣ си, облѣчени прилично, бѣха дошли въ училищния дворъ, дето бѣше и кметътъ г. Горги Славчевъ Георгиевъ. Отслужи се молебенъ отъ стария мѣстенъ енорийски свещеникъ дѣдо п. Диме, който е цѣла жива история на борбитѣ, водени за свободата на този край.

Следъ молебена се даде утро отъ ученицитѣ съ подходящи декламации и пѣсни. Въ очитѣ на селянитѣ искрѣше голѣма радостъ, като слушаха своитѣ деца да говорятъ и пѣятъ на родния имъ езикъ.

На края учителътъ Георги Павловъ произнесе слово за Санъ - Стефанска България и борбитѣ, водени за обединението на българския народъ.

Съобщава Георги Павловъ

Освобождението на България въ с. Дихово

На 3 мартъ т. г. Диховчани за първи пѣтъ празнуваха денътъ на освобождението съ единъ рѣдъкъ възторгъ. Сут-

Дневенъ детски домъ въ Крушово

Социалнитѣ грижи въ Крушовската община сж на първо мѣсто. На нашата снимка се вижда трапезарията на Дневния детски домъ, въ който сж прибрани голѣмъ брой деца на бедни крушовски граждани.

Другъ моментъ отъ трапезарията, съ ръководителката на Дома